

IZLOŽBA Kako je Damir Tomić posudio Muzeju grada Zagreba više od 700 predmeta o Ivi Robiću

Sjećanje na vječnog Mr. Morgena

TATJANA ALAVANJA

Mr. Morgen – Ivo Robić – naziv je izložbe o životu i djelu legendarnog hrvatskog pjevača i skladatelja koja već tjednima u Muzeju grada Zagreba okuplja rijeke štovatelja "vječnog Robića". Gotovo 700 predmeta Muzeju je za izložbu o doajenu domaćih glazbenih festivala posudio strastveni kolekcionar, Zagrepčanin Damir Tomić. Predmete, fotografije, dokumente, nosače zvuka i štošta drugo povezano uz pokojnog Ivu Robića skuplja već desetak godina, a rock'n'roll ploče od 1975. godine.

– Nisam tada baš slušao domaću glazbu, ali prijatelj mi je rekao da će mi se glazbeni ukus s godinama promijeniti. I doista, s vremenom su mi se počeli sviđati šlageri. Sjećam se da mi je otac, koji je odrastao u Bjelovaru, često pričao o Ivi Robiću, "bjelovarskom Tinu Rossiju", a u kući su se često slušale njegove ploče. Čak sam ga jednom zgodom i upoznao. Baš nekako u to vrijeme slučajno su mi pod ruku došli Globus i Arena iz 50-ih i 60-ih godina prošloga stoljeća s tekstovima o njemu te sam potaknut time krenuo u svojevrstni lov na sve što je povezano uz tog našeg najuspješnijeg pjevača šlagera – priča nam Tomić.

Tako su se zaredale ploče, časopisi, fotografije, autogram-karte, od kojih 95 posto ima Ivin potpis, zatim plakati, note, klavirski separati i brojni drugi predmeti.

Većinu stvari Damir Tomić kupio je na sajmovima, ponajprije na Jakuševcu, potom u second hand music trgovinama, sajmu na Britanskom trgu ili preko interneta, na kojem se svakodnevno nudi više od 150 naslova. Posebno je ponosan na vrijednu, netragom nestalu ploču "Besame mucho", koju je pronašao u second hand shopu, a potom ju je odnio Siniši Škarici u Croatia Records da je presnimira za arhivu.

– Pravu vrijednost teško je utvrditi jer se ploča nekada mogla kupiti za pet kuna.

Neispunjena mi je želja samo još kanadsko izdanje "Morgena" na 78 okretaja, kaže Tomić

Raritete ploče kupovao sam vani za euro ili dva, a jedna takva nedavno je prodana na internetu za sto eura. Autogram-karte koštaju od deset do stotinjak kuna, a ja sam ih u prosjeku plaćao 20 kuna. No, nikada nisam pristajao na enormne cijene, poput plakata iz 1960. godine koji u antikvarijatu cijene 2000 kuna! Strašno žalim što na aukciji nisam uspio kupi-

ti "šelak ploču", južnoafričko Polydorovo izdanje Morgena na 78 okretaja – rekao je D. Tomić.

Otkrio nam je kako malo ljudi zna da 1959. godine planetarno znanu pjesmu Morgen nije nitko htio pjevati, čak ni popularni njemački pjevač Freddy Quinn, pa je izbor pao na "opatijskoga slavuju". Također, on je prvi pjevač u povijesti koji je pjevajući na njemačkom dospio na američke i britanske ljestvice popularnosti pjesmom Morgen, za koju je dobio Zlatnu ploču Polydora.

Osim toga, snimio je našu prvu rock'n'roll ploču, "Shake, rattle and roll" 1956. – a njemu pripada i prva samostalna long-play ploča "Pjeva vam Ivo Robić".

Kao najpopularniji pjevač radijske hit-parade, dvaput je osvojio Lavove Radio Luxembourga. Tako je, slavu se mnogi, pjevajući jednako savršeno na mnogim svjetskim jezicima, postao istinski hrvatski brend i izvozni proizvod. U prilog tome idu njegovi nastupi na TV postajama širom svijeta, od kojih treba izdvojiti američki Perry Como Show, Dick Clark Show i Ed Sullivan Show.

Ipak, Robić – taj zaljubljenik u more, Kvarner, Opatiju, dobri naš kaj i "beli Zagreb grad" – nikada nije poželio drugu domovinu. Jer, uvijek je isticao, glazba ionako ne poznaje granice.

Ljubav Drage i njezina Žižeka

Ivo i Marta Scrasigna rođena Goleš upoznali su se za Drugog svjetskog rata, a vjenčali su se 1946. godine. Živjeli su kao podstanari na Pantovčaku, a 1959. godine uselili su se u svoj zagrebački stan u Mečarovo ulici 37 (današnja Alfrevičeva), u kojem su ostali do kraja života. Marta je Ivu zvala Ivica ili Žižek, a on nju Drago. Kada su se za Božić 1963. uselili u novu vilu u Ičićima, pronašli su tamo oazu mira i spokoja. Nerijetko su pred vilu dolazili strani turisti i tražili autograme. Stali bi pred njom i autobusi kako bi putnici vidjeli "Mistera Morgena". Marta, žena s neiscrpnom energijom, održavala je kuću i brinula se za Ivinu karijeru. Ivo je umro 9. ožujka 2000. u riječkoj bolnici, a Marta 2. siječnja 2007. na zagrebačkom Rebru, ne dočekavši izložbu čiju je realizaciju potaknula njezina donacija Muzeju grada Zagreba.

Damir Tomić, ponosni i nedvojbeno najveći kolekcionar predmeta i svega što ima predznak Ive Robića